

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/59/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010406
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4620010406.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhDr. a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci proti obžalovanému A.. A. G. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 24.05.2021 sp. zn. 1T/85/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 23.11.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno d) Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A.. A. G., narodený XX.XX.XXXX v K.,
trvale bytom K., S. XXXX/X,

podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany zo dňa 11.12.2020, sp. zn. Pv 243/20/4406-16 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno h) Trestného zákona, ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

dňa XX.XX.XXXX o XX.XX hod. na ceste II/XXX v kilometri XX,X v katastri obce X., okres J., viedol osobné motorové vozidlo značky G. iXX, EVČ: S v smere od Z. do X., pri odbočovaní vľavo k motorestu L. Z. nedal prednosť v jazde protiidúcemu motocyklu značky G. EVČ: Z ktorý v smere od obce X. do Z. viedol poškodený A. O., pričom došlo k čelnej zrážke oboch vozidiel, poškodený A. O. utrpel zranenia zlomeninu nosných kostí s posunom úlomkov, obojstranný pneumotorax (vniknutie vzduchu do pohrudničných dutín), pomliaždenie pľúc obojstranne, pomliaždenie a odierku brušnej steny vpravo, otvorenú zlomeninu diafýzy (strednej časti), vretennej aj lakt'ovej kosti vľavo, vyklbenie pravého zápästia, zlomeninu bodcovitého výbežku pravej vretennej kosti (pravého zápästia) tržnú ranu pravého predlaktia pri zápästí, tržnú ranu a odierku ľavej ruky a prstov, zlomeninu posledného článku 4. prsta ľavej ruky a pomliaždenie a odierky ľavého predkolenia, teda združené poranenia vyžadujúce si liečenie spojené s práceneschopnosťou a nutnosťou operačného riešenia otvorenej trieštivej zlomeniny predlaktia vľavo a zlomeniny bodcovitého výbežku vretennej kosti s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej 56 dní, počas ktorej bol poškodený závažným spôsobom obmedzený v obvyklom spôsobe života v oblasti mobility, keďže nemohol chodiť a sedieť a iba s problémami mohol ležať a spať len na chrbte, pričom počas práceneschopnosti bol obmedzený v pohyblivosti horných končatín, keďže tieto mal fixované po dobu 6-7 týždňov. Počas práceneschopnosti nemal povolené vychádzky, bol hospitalizovaný po dobu 12 dní a tiež bol obmedzený vo vykonávaní potrieb osobnej hygieny, obžalovaný svojim konaním

- nedaním prednosti v jazde protiídúcemu vozidlu porušil ustanovenie § 19 odsek 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v znení neskorších predpisov s poukazom na § 137 odsek 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v znení neskorších predpisov,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku poškodené spoločnosti S. Z. so sídlom ul. XX. W. X a XX., I., IČO:XXXXXXXX, B. Y. Z., a.s., so sídlom C. XX, XXX XX Bratislava, IČO:XXXXXXXX, s nárokmi na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Horeuvedeným rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného A.. A. G. (ďalej len obžalovaný) vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že: dňa XX.XX.XXXX o XX.XX hod. na ceste II/XXX v kilometri XX,X v katastri obce X., okres J., viedol osobné motorové vozidlo značky G. iXX, EVČ: S v smere od Z. do X., pri odbočovaní vľavo k motorestu L. Z. nedal prednosť v jazde protiídúcemu motocyklu značky G. EVČ: Z ktorý v smere od obce X. do Z. viedol poškodený A. O., pričom došlo k čelnej zrážke oboch vozidiel, poškodený A. O. utrpel zranenia zlomeninu nosných kostí s posunom úlomkov, obojstranný pneumotorax (vniknutie vzduchu do pohrudničných dutín), pomliaždenie pľúc obojstranne, pomliaždenie a odierku brušnej steny vpravo, otvorenú zlomeninu diafýzy (strednej časti), vretennej aj lakťovej kosti vľavo, vyklbenie pravého zápästia, zlomeninu bodcovitého výbežku pravej vretennej kosti (pravého zápästia) tržnú ranu pravého predlaktia pri zápästí, tržnú ranu a odierku ľavej ruky a prstov, zlomeninu posledného článku 4. prsta ľavej ruky a pomliaždenie a odierku ľavého predkolenia, teda združené poranenia vyžadujúce si liečenie spojené s práceneschopnosťou a nutnosťou operačného riešenia otvorenej trieštivej zlomeniny predlaktia vľavo a zlomeniny bodcovitého výbežku vretennej kosti s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej 56 dní, počas ktorej bol poškodený závažným spôsobom obmedzený v obvyklom spôsobe života v oblasti mobility, keďže nemohol chodiť a sedieť a iba s problémami mohol ležať a spať len na chrbte, pričom počas práceneschopnosti bol obmedzený v pohyblivosti horných končatín, keďže tieto mal fixované po dobu 6-7 týždňov. Počas práceneschopnosti nemal povolené vychádzky, bol hospitalizovaný po dobu 12 dní a tiež bol obmedzený vo vykonávaní potrieb osobnej hygieny, obžalovaný svojim konaním - nedaním prednosti v jazde protiídúcemu vozidlu porušil ustanovenie § 19 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v znení neskorších predpisov s poukazom na § 137 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v znení neskorších predpisov.

Za to mu súd I. stupňa uložil podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 18 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu uložil i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 1 rok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodených S. poisťovňu so sídlom ul. XX. W. X a XX., I., IČO:XXXXXXXX, B. Y. Z., a.s., so sídlom C. XX, XXX XX I., IČO:XXXXXXXX, R. Z. a.s. so sídlom D. XX, I., IČO:XXXXXXXX s ich nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom určenej lehote, podal odvolanie obžalovaný, prostredníctvom obhajcu, proti výrokom o vine, treste i konaniu, ktoré m predchádzalo.

V jeho písomných dôvodoch vytykal súdu I. stupňa, že nezohľadnil ustálené závery súdnej praxe ak k vzniku dopravnej nehody prispel aj poškodený prekročením najvyššej povolenej rýchlosti, nebolo mu

možné pričítať spáchanie skutku porušením dôležitej povinnosti podľa § 19 ods. 4 zák. č. 8/2009 Z.z., extrémne prekročenie najvyššej povolenej rýchlosti 50 km/h. poškodeným minimálne o 134% - 117 km/h., preto za zavinenie dopravnej nehody musí zodpovedať výlučne poškodený. Poukazoval na iné rozhodnutia tuzemských i cudzozemských súdov namietajúc právnu kvalifikáciu skutku podľa § 157 ods. 1 písm. a) Tr. zák. s tým, že pokiaľ poškodený i obžalovaný porušili svoje povinnosti v doprave obdobnou mierou, možno konanie oboch postihnúť v základnej skutkovej podstate. Už prekročenie najvyššej povolenej rýchlosti o 70% je judikatúrou považované za extrémne, závažné porušenie pravidiel vodičom, preto za jeho prípadný stret s vodičom prichádzajúcim z vedľajšej cesty a z toho vzniknuté následky nie je možné klásť za vinu jemu. Ak mu poškodený prekročením rýchlosti o 134% znemožnil splnenie povinnosti podľa § 19 ods. 4 zák. o cestnej premávke, zodpovedá za zavinenie i následky dopravnej nehody a súd ho mal oslobodiť spod obžaloby.

Súd I. stupňa nesprávne interpretoval princíp obmedzenej dôvery v doprave, t.j. že s ohľadom na okolnosti prípadu sa mohol spoliehať, že ak poškodený dodrží, alebo aj mierne prekročí najvyššiu povolenú rýchlosť pre dotknutý cestný úsek, na vedľajšiu cestu odbočí bez toho, aby poškodeného čo i len obmedzil. Dodal, že odbočovanie vľavo patrí medzi najnáročnejšie jazdné úkony v cestnej premávke, musel venovať pozornosť aj chodcom v okolí miesta, kde odbočoval, nemusí dať prednosť absolútne všetkým vozidlám, ktoré v ľubovoľnej vzdialenosti vidí, ale len tým, ktorí sú tak blízko, že vojdenním do križovatky by im vyvolal nebezpečenstvo nutnej náhlejšej zmeny smeru alebo rýchlosti. Odhadnúť rýchlosť protiúdechu vozidla je oproti tomu, keď vozidlo prichádza zo strany, výrazne obtiažnejšie, išlo o cestu II. triedy s pruhmi o šírke cca 3,6 m. Nemohol predpokladať, že nestihne cez protismerný jazdný pruh bezpečne prejsť. Ak by poškodený dodrжал najvyššiu povolenú rýchlosť, k nehode by vôbec nedošlo, poškodený by miestom, kde došlo k zrážke, prešiel až potom, čo by on odbočil, teda vzdialenosť medzi vozidlom a motorkou poškodeného bola pri začatí odbočovacieho manévru dostatočná, aby pri dodržaní najvyššej povolenej rýchlosti poškodeným protismerný pruh bezpečne opustil.

Vytýkal tiež súdu I. stupňa nesprávne a nedostatočne zistený skutkový stav veci. Rozsudok oprel o závery znaleckého posudku Ing. Harineka, o ktorého správnosti sú významné pochybnosti vyplývajúce z odborného stanoviska Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline a týkali sa aj správnosti technického výkladu úkonu odbočenia vľavo. Ing. Harinek pri určení ekvivalentnej energetickej rýchlosti vozidla, ktoré viedol, nesprávne zohľadňoval aj tzv. odšuchnutie. Náraz do tuhej prekážky rýchlosťou cca 25 km/hod. určenej znalcom nemôže spôsobiť poškodenie ekvivalentné k poškodeniu, ktoré na vozidle vzniklo pri nehode. Žiadnym meraním nebolo preukázané, že by dopravná značka obmedzujúca rýchlosť na 70 km/hod. bola od ním vedeného vozidla vzdialená 157 m. Za nesprávne označil vyhodnotenie techniky jeho jazdy znalcom počas odbočovania za stredovou čiarou. Znalec spochybnil svoj záver, že ak by chcel poškodený zastaviť pred miestom zrážky, musel by sa v čase 2,5 sek. pred ňou pohybovať rýchlosťou max. 35 km/hod. a že mu mal vytvoriť náhlu prekážku. Tiež záver znalca, že ak by sa poškodený pohyboval rýchlosťou 170 km/hod. a do vozidla by narazil rýchlosťou 117 km/hod., musel by prudko brzdiť, čo by zanechalo stopu, ktorá sa nenašla, nezohľadňuje, že motocykel poškodeného bol vybavený antiblokovacím systémom a neopiera sa o žiaden výpočet. Znalec pri výsluchu na viaceré otázky reagoval zmätočne, váhavo, nekonkrétne, v rozpore so závermi ústavu súdneho inžinierstva.

Niektoré úvahy súdu I. stupňa označil za arbitrárne, odporujúce zistenému skutkovému stavu. Uviedol, že pri vyšetrowacom pokuse bola použitá motorka svetlej farby, vyššia, mohutnejšia, s tromi svetlometmi vpredu, na výjazde zo zákruty bola zachytávaná v statickej polohe, nie počas jazdy, keď by bola pri rýchlosti 117 km/hod. naklonená, čo mohlo mať zásadný vplyv na posúdenie, či prichádzajúcu motorku mohol objektívne identifikovať. Poškodený nehovoril pravdu o svojej rýchlosti v čase pred nehodou 50-60 km/hod. Za svojvoľné považoval tvrdenie súdu, že keď poškodený videl jeho vozidlo ako má zapnutú smerovku a chce odbočiť, logicky musel byť v jeho zornom poli.

Napokon vytýkal súdu I. stupňa, že svoj záver oprel o neodôvodnenosti námietky obhajoby, že trestné stíhanie trpí neodstrániteľnou procesnou vadou - bolo začaté vecne nepríslušným povereným príslušníkom PZ a vyslovil záver, že príslušník PZ to asi nechcel nadkvalifikovať. Z okolností na mieste nehody muselo byť evidentné, že k nehode s veľkou pravdepodobnosťou došlo nedaním prednosti v jazde motorkárovi, čo opakoval aj poverený príslušník a potvrdil to v zázname z nehody, preto sa mal súd zaoberať vecnou nepríslušnosťou.

Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok ako celok a oslobodil ho spod obžaloby alebo vec vrátil súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný pred konaním verejného zasadnutia predložil odvolaciemu súdu uznesenie Krajského súdu v Košiciach z inej trestnej veci, z ktorej poukazoval na časť odôvodnenia týkajúcu sa hodnotenia vykonaných dôkazov. Zdôraznil, že pri aplikácii správneho výkladu techniky jazdy odbočovania vľavo

poškodeného vidieť nemohol, pretože s ohľadom na objektívne pomery na danom mieste a zníženú rýchlosť 50 km/ hod. bol povinný kontrolovať protismerný jazdný pruh cca 8 s pred zrážkou, teda v čase, keď bol poškodený od neho vzdialený cca 260 m a nachádzal sa ďaleko za zlomom zákruty, kam mohol vidieť najďalej, preto sa nemohol dopustiť protiprávneho konania. Navrhol tiež, aby uvedené uznesenie bolo na verejnom zasadnutí prečítané ako listinný dôkaz.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný zotrval na podanom odvolaní i jeho dôvodoch. Uviedol, že trvá na obhajobe, celej argumentácii a na tom, že neporušil žiadne ustanovenie zákona o cestnej premávke. Zranenia poškodeného ho mrzia, avšak má za to, že tieto vznikli jeho vlastnou nezodpovednou jazdou. Považuje za neprípustné, aby bolo prehliadané prekročenie maximálne povolenej rýchlosti o 134 % teda minimálne o 67 km/h na úseku, kde bola povolená maximálna rýchlosť 50 km/hod. a aby bola zodpovednosť z takejto jazdy prenášaná na iného účastníka cestnej premávky. Navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa pridrižoval dôvodov odvolania. Nad ich rámec dodal, že absolútne kľúčové pri správnom vyhodnotení techniky jazdy obžalovaného je treba vyhodnocovať, kedy mal povinnosť dať prednosť v jazde. Podľa formálnej logiky, i podľa rozhodnutí Okresného súdu Rožňava a závery Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline je zrejmé, že v čase 3,5 sekundy pred zrážkou, keď sa začínal obžalovaný pohýnať a začal vykonávať odbočovanie vľavo, nebolo jeho povinnosťou sledovať jazdný pruh, odkiaľ prišiel poškodený. Túto povinnosť mal pred tým, ako sa začal rozbiehať, čo je 4,5 sekundy pred tým, teda v čase 8 sekúnd pred samotnou zrážkou. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 321 Tr. por.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za zákonný a vecne správny vo všetkých jeho výrokoch, pretože súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vysporiadal sa so všetkými dôkazmi, ako aj s rozpormi v znaleckom dokazovaní a tieto dostatočne argumentačne odôvodnil vo svojom rozhodnutí. Vykonané dokazovanie viedlo k ustáleniu skutkového stavu a následnej vine obžalovaného. Vo vzťahu k trestu uviedla, že bol obžalovanému uložený v súlade so základnými zásadami pre ukládanie trestov v zmysle § 34 Tr. zák. Súd I. stupňa zohľadnil poľahčujúce okolnosti ako aj mieru „spoluzavinenia“ poškodeného O.. Odvolacie argumenty obžalovaného sú v podstate totožné s tými, ktoré boli predmetom dokazovania už na súde I. stupňa a tento sa s nimi dostatočne argumentačne vysporiadal vo svojom odôvodnení. Navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, nezistiac dôvody na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o vine, treste, náhrade škody, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Plnením svojej prieskumnej povinnosti v uvedenom rozsahu odvolací súd predovšetkým zistil, že súd I. stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých pochybení, ktoré by boli porušením ustanovení zabezpečujúcich objasnenie veci alebo právo obhajoby (§ 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.).

Ďalej odvolací súd zistil, že súd I. stupňa v prejednávanej veci na hlavnom pojednávaní vykonal všetky, v dobe svojho rozhodovania dostupné, dôkazy spôsobilé objasnenie všetkých skutočností dôležitých pre trestné stíhanie tak, ako to predpokladá ustanovenie § 119 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d), písm. e) Tr. por., ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie predovšetkým o vine obžalovaného (a pre prípad jej uznania následne aj o ukladanom treste a o náhrade škody) tak, ako to upravuje § 2 ods. 10, ods. 11 Tr. por. (§ 321 ods. 1 písm. c) Tr. por.). Z tohto dôvodu nebol dôvod na postup navrhovaný obžalovaným - vrátenie veci súdu I. stupňa na nové pojednanie a rozhodnutie.

Skutkové zistenia, ktoré mohol mať súd I. stupňa v prejednávanej veci za preukázané, podľa názoru odvolacieho súdu tak mohli vychádzať z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedať kritériám uvedeným v § 2 ods. 10 Tr. por., avšak len za predpokladu, ak by súd I. stupňa ku nim dospel po vyhodnotení jednotlivých dôkazov v súlade s ďalšou zásadou trestného konania upravenou v § 2 ods. 12 Tr. por., a to jednotlivo a v súhrne a aj podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu), ako aj podľa jedného z pravidiel vyplývajúcich pri dokazovaní z ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. por. (prezumpcia nevinu) a ktorým je pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“, čo však súd I. stupňa neurobil.

V odôvodnení napadnutého rozsudku, v časti týkajúcej sa hodnotenia vykonaných dôkazov, súd I. stupňa poukázal predovšetkým na to, že poškodený v inkriminovanom čase videl, že auto obžalovaného stojí alebo sa mierne pohybuje a má zapnutú smerovku. Z tohto konštatovania súd I. stupňa vyvodil, že keď takto poškodený videl vozidlo obžalovaného, logicky aj poškodený musel byť v zornom poli obžalovaného a teda obžalovaný zjavne nevenoval pozornosť premávke a nedal pred odbočením vľavo poškodenému ako protiidúcemu vozidlu prednosť v jazde (§ 19 ods. 4, § 137 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z.), pričom poškodeného motocyklistu si obžalovaný všimol až keď jeho spolujazdkyňa zakričala „pozor“.

Súčasne súd I. stupňa poukázal na to, že obžalovaný vytvoril poškodenému prekážku náhlu, pričom mohol zrážke s motocyklom zabrániť, ak by komplexne sledoval situáciu, nevenoval sa len chodcom nachádzajúcim sa na príjazdovej ceste, ale počkal by, kým motocyklista neprejde. Spôsob vedenia motocykla poškodeným, ktorý jazdil v danom úseku s najvyššou povolenou rýchlosťou 50 km/hod., a to rýchlosťou v čase nárazu 117 km/hod., vyhodnotil ako „spoluzavinenie“, teda konal v rozpore s technickým výkladom § 3 ods. 2 písm. a), § 16 ods. 1, ods. 5 zák. č. 8/2009 Z.z. Technika jazdy poškodeného bola v celom úseku, a to minimálne 200 m pred miestom zrážky nesprávna, pričom poškodený mohol zrážke zabrániť, ak by s motocyklom jazdil rýchlosťou, ktorú mu povoľovalo dopravné značenie, t.j. 50 km/hod.

Napokon súd I. stupňa nepovažoval obhajobu obžalovaného, ktorou poukazoval na rýchlosť motocykla 170 km/hod. za preukázanú, keďže znalec Ing. Harinek stanovil rýchlosť motocykla na 117 km/hod., ku ktorej dospel detailným výpočtom a za primárnu príčinu predmetnej dopravnej nehody určil porušenie povinnosti venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke obžalovaným.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku v tomto smere nie je v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 ods. 1 Tr. por., pretože súd I. stupňa v potrebnom rozsahu neuviedol relevantné skutočnosti, ktoré majú podstatný vplyv a význam pre rozhodnutie, či sa v prejednávanej veci skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba stal za okolností zakladajúcich jeho trestnosť, teda či ho spáchal obžalovaný tak, že ako vodič motorového vozidla nedal pri odbočovaní vľavo prednosť v jazde protiidúcemu motocyklu, pričom došlo k čelnej zrážke oboch vozidiel, pri ktorej poškodený utrpel zranenia opísané v obžalobe a to porušením ustanovenia § 19 ods. 4 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke obžalovaným, ktoré mal súd I. stupňa za preukázané, teda vrátane porušenia predpisov týkajúcich sa vedenia motorového vozidla poškodeným. Pri hodnotení vykonaných dôkazov sa súd I. stupňa dostatočným spôsobom nevyrovnal s obhajobou obžalovaného, preto sa odvolací súd nestotožňuje s jeho právnymi úvahami, ktorými sa spravoval pri posudzovaní dokázaných skutočností podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny obžalovaného (§ 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.).

Je potrebné prisvedčiť obžalovanému, že úkon odbočovania vľavo s povinnosťou dať prednosť tak všetkým protiidúcim vozidlám v oboch smeroch, vozidlám idúcim vo vyhradenom jazdnom pruhu po jeho ľavej strane a tiež chodcom prechádzajúcim cez vozovku, je jedným z najzložitejších úkonov (§ 19 ods. 4 zák. č. 8/2009 Z.z.).

Zo znaleckého posudku Ing. Ľubomíra Harineka možno zistiť, že predmetná dopravná nehoda sa udiala na priamom úseku vozovky s maximálne povolenou rýchlosťou 50 km/hod., za dobrých poveternostných i jazdných podmienok. V úseku, v ktorom sa pohyboval poškodený bola dopravným značením rýchlosť postupne znižovaná na 70 km/hod. a následne na 50 km/hod., pričom účastníci dopravnej nehody boli dopravným značením upozorňovaní na možnosť odbočenia mimo vozovku do prevádzky „L. Z.“.

Poškodený vchádzal do daného úseku zo zákruty vzdialenej cca 157 m od miesta nehody, pričom rýchlosť motocykla v čase nárazu bola 117 km/hod. Technika jazdy poškodeného v celom úseku pred dopravnou nehodou, teda už minimálne 200 m od miesta zrážky, bola nesprávna, a to v dôsledku markantného prekročenia maximálne povolenej rýchlosti. Obžalovaný pred odbočovaním vľavo nezastavil, len spomalil, rýchlosť ním vedeného motorového vozidla bola v okamihu nárazu 7,5 km/hod.

Z uvedeného možno konštatovať, že obžalovaný reagoval na aktuálnu situáciu na vozovke správne, pretože pred odbočením spomalil, reagoval na chodcov mimo vozovky i ostatné motorové vozidlá. Je zrejmé, že obžalovaný sledujúc celkovú situáciu v cestnej premávke v danom úseku pravdepodobne premeškal okamih, kedy mohol vidieť poškodeného motocyklistu vychádzať zo zákruty, a to práve v dôsledku prekročenia maximálne povolenej rýchlosti poškodeným a preto začal s odbočovacím manévrom. Podľa názoru odvolacieho súdu práve tento faktor, teda extrémne prekročenie maximálne povolenej rýchlosti v danom úseku poškodeným minimálne o 67 km/hod. v čase zrážky bolo primárnou príčinou, pre ktorú došlo k dopravnej nehode, pretože pri dodržaní najvyššej povolenej rýchlosti 50 km/hod. poškodeným by k zrážke oboch vozidiel vôbec nedošlo.

Je síce pravdou, že v prípade stretu odbočujúceho vozidla vľavo je spravidla rozhodujúce konanie tohto vodiča, keď primárna je povinnosť dať prednosť v jazde, avšak z primárnej zodpovednosti tohto vodiča, pri extrémnom prekročení maximálne povolenej rýchlosti vodičom idúcim v protismernom jazdnom pruhu je nutné pričítať tomuto ako spoluzodpovednosť, resp. priamo výlučnú zodpovednosť za prípadnú kolíziu. A to aj s ohľadom na to, ako konštatoval súd I. stupňa, že vodič motocykla videl vozidlo obžalovaného, bol uzročený s jeho zámerom odbočiť na miesto mimo vozovky vľavo, pretože videl zapnutú smerovku naznačujúcu odbočenie motorového vozidla, avšak podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na ním extrémne prekročenú rýchlosť jazdy zabránil obžalovanému na neho včas reagovať.

Ak poškodený viedol motocykel v danom úseku, s ohľadom aj na predchádzajúcu zákrutu, z ktorej vychádzal, rýchlosťou, ktorá výrazne, v danom prípade extrémne, prekročila maximálnu povolenú rýchlosť, tým obžalovanému znemožnil alebo sťažil, aby mu dal prednosť v jazde, tak potom zodpovedá za prípadné následky.

Výrazné prekročenie maximálne povolenej rýchlosti sa považuje za porušenie dôležitej povinnosti uloženej vodičovi motorového vozidla, pretože práve takéto porušenie má za následok nebezpečenstvo pre ľudský život a zdravie. Preto nemožno požadovať od vodičov, aby predvídali vždy od druhého účastníka cestnej premávky možné porušenie pravidiel cestnej premávky, a najmä také extrémne, aké bolo v prejednávanej príhode.

S poukazom na uvedené skutočnosti potom nemožno v rozumnej miere očakávať, že obžalovaný mohol predvídať, že v protismernom jazdnom pruhu sa bude v čase jeho odbočovania pohybovať vodič - motocyklista, ktorý nedodrží predpisy vyplývajúce mu zo zákona o cestnej premávke a extrémnym spôsobom prekročí, vychádzajúc zo zákruty, maximálne povolenú rýchlosť jazdy.

Na podklade vyššie uvedených záverov odvolací súd napadnutý rozsudok z podnetu odvolania obžalovaného zrušil v celom rozsahu, pretože súd I. stupňa sa nevysporiadal so všetkými vyššie uvedenými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (§ 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.), čím súčasne porušil Trestný zákon v ustanovení § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zák., keď uznal obžalovaného za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa tohto zákonného ustanovenia (§ 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.) a obžalovaného sám, v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. z dôvodu § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby pre skutok v nej uvedený, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Keďže poškodené spoločnosti S. poisťovňa so sídlom ul. XX. W. X a XX, I., IČO:XXXXXXXX a B. Y. Z., a.s., so sídlom C. XX, XXX XX I., IČO:XXXXXXXX si riadne a včas uplatnili nároky na náhradu škody, z dôvodu, že obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený, odvolací súd tieto v súlade s ustanovením § 288 ods. 3 Tr. por. s nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Výroky tohto rozsudku boli prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný
riadny opravný prostriedok.
(§ 306 ods. 1 Tr. por.)